

Otvorená kniha

Šieste trúbenie končí smutným konštatovaním, že ľudia aj napriek tvrdým ranám neučinili pokánie zo svojich hriechov. Preto prichádza 10. kapitola s varovným posolstvom, že dejiny sa blížia k záveru, ďalšia časť plánu spasenia sa napĺňa a čas na pokánie ľudom preteká pomedzi prsty.

„A videl som iného anjela silného, zostupujúceho z neba, odiateho oblakom, a na jeho hlave bola dúha, a jeho tvár bola jako slnce, a jeho nohy jako ohnivé stĺpy. a vo svojej ruke mal otvorenú knižku. A svoju pravú nohu položil na more a ľavú na zem a skríkol veľkým hlasom, ako keď reve lev. A keď skríkol, prehovorilo sedem hromov svoje hlasy.“ (Zj 10,3)

Pozrime sa bližšie na charakteristiku anjela. Ján vidí „iného anjela silného“. Je to teda mocnejšia bytosť, s väčšou slávou ako anjeli o ktorých bola doteraz reč. Anjel je zaodiaty „oblakom“ a obklopený „dúhou“. „Jeho tvár bola ako slnko a jeho nohy ako „ohnivé stĺpy“, jeho „veľký hlas“ Ján pripodobnil k „revu leva“.

Ján nám týmto opisom pomáha bližšie identifikovať túto bytosť. Nemôže priamo povedať o koho sa jedná, keďže dostal za úlohu zaznamenať a nie vykladať Bohom dané videnie. Ak sa pozrieme na rad staro i novozákonných textov, veľmi ľahko prideme k tomu, že je tu reč o Kristovi, ktorý je nazvaný anjelom preto, že význam tohto slova je *posol*.

„Jeho driek bol ako drahokam taršiš, a jeho tvár bola na pohľad ako blesk, jeho oči jako horiace fakle, jeho ramená a jeho nohy byly podobné lesklej medi, a zvuk jeho slov zvučal ako zvuk množstva ľudu.“ (Dan 10,6)

„A Hospodin sostúpil v oblaku“ (2Moj 34,5)

„Na pohľad jako dúha, ktorá býva na oblaku v deň dažďa, taká bola na pohľad tá žiara dookola. To bol zjav podoby slávy Hospodinovej.“ (Ez 1,28)

„A jeho hlava a jeho vlasy byly biele jako biela vlna, jako sneh, a jeho oči byly jako plameň ohňa, a jeho nohy byly podobné mosadzi, jako rozžeravenej v peci, a jeho hlas bol jako hlas mnohých vôd.“ (Zj 1,14-15)

Ján nezdôrazňuje náhodou, že v rukách drží otvorenú knihu. Zrejme preto, že v minulosti bola zapečatená. O aký dokument sa môže jednať? Desiata kapitola je vsadená medzi 6. a 7. trúbenie. Jej posolstvo sa teda týka doby konca. V Starom zákone nachádzame zmienku o knihe, ktorá bola zapečatená a jej posolstvo sa týkalo práve doby konca:

„A ty, Danielu, zavri tie slová a zapečať knihu až do času, keď bude mať byť koniec... Idi, Danielu, lebo slová sú zavrené a zapečatené až do času konca.“ (Dan 12,4.9)

Ján vidí Krista s otvorenou knihou proroka Daniela, čo znamená, že tejto prorockej knihe už môžeme porozumieť a jej obsah už viac nie je tajomstvom.

„A keď dohovorilo sedem hromov svoje hlasy, chcel som písať. Ale som počul hlas z neba, ktorý mi hovoril: Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho!“ (Zj 10,4)

Aj keď prišiel čas odpečatenia prorockej knihy, predsa sú v histórii udalosti, ktoré Boh neodkrýva a nezjavuje ľudom. A tak nám nezostáva nič iné, len s veľkou pokorou vykladať udalosti doby konca, keďže nám ich Boh všetky nezjavil. To, čo potrebujeme k našej spáse, máme zjavené v slove Božom a to, čo ešte nemáme počuť, si Boh ponecháva vo svojej múdrosti.

„Skryté veci patria Hospodinovi, nášmu Bohu, a zjavené nám a našim synom až na veky, aby sme činili všetky slová tohoto zákona.“ (Dt 29,29)

„A anjel, ktorého som videl stáť na mori a na zemi, pozdvihol svoju pravú ruku k nebu a prisahal na živého na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, a zem i to, čo je nej, a more i to, čo je v ňom, že už viac nebude času, ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom prorokom.“ (Zj 10,5-7)

Pod slávnostnú prísahu spadá celá zem, more i nebo t. j. celé stvorenie. Tým, že prisahá samotný Boh, je prísaha nezmeniteľná a nezrušiteľná. Teda zvolanie „**že už viac nebude času**“ je večným ustanovením. Ján používa grécky výraz „**chronos**“, označujúci voľne plynúci čas. Jeho posolstvo je teda jasné: Blížime sa k záveru, ku koncu dejín. Času na pokánie, hľadanie Boha už nie je nekonečne mnoho, čoskoro zaznie hlas poslednej trúby. Tajomstvo, ktoré sa má naplniť pri zaznení siedmej trúby, nie je nič iné ako plán našej záchrany, plán spásenia: „**zároveň sa modlite i za nás, žeby nám Bôh otvoril dvere slova hovoriť tajomstvo Kristovo, pre ktoré som i spútaný**“ (Kol 4,3)